

KOZARAC



Govor urednika	2
Kros	2
Projektan dan	2
Atletika	3
Dan sjećanja na žrtve Vukovara	3
Mjesec borbe protiv raka dojke	3
Dani kruha	3
Božićna priredba	4
Međunarodno online natjecanje Dabar	4
Večer matematike	4
Sveti Nikola	4
Valentinovo u našoj školi	5
Zabava i ples pod maskama	5
Deseti tjedan psihologije	5
Drugi Info dan	5
Mozganjem do pobjede	6
Osmaši u Cinestaru	6
Senzomotorička igraonica	6
Dan broja pi	6
Svjetski dan Downovog sindroma	6
230 godina škole u Semeljima	7
Sajam Expo Zlatne ruke	8
Putopis - Sveti Filip i Jakov	8
Kutak za karizmatične	9
Intervju s naj učiteljem	10
Proljetna škola kreativnosti	11
Susret Kozarčevih škola	11
Svjetski dan plesa	11
Lovačke priče	11
Dan škole	12
Intervju – Hrvoje Jurić	12
Kutak za izlete	13
Natječaj Hrvatska kulturna baština	13
Likovni i literarni kutak	14, 15
Godišnjak osmaša	16



Dragi naši učenici i učenice,

srdačno vas pozdravljamo na kraju još jedne, kako za koga uspješne školske godine. Svi smo uložili puno truda kako bismo postigli što bolje rezultate, a pogotovo naši osmaši koji ove godine odlučuju koju će srednju školu upisati, čime će se baviti čitav svoj život.

Ove školske godine dogodilo se puno toga: razne priredbe, natjecanja, i jedna jako važna obljetnica – dvjesto trideseti rođendan naše škole. Naši vrijedni novinari sve su to popratili i zapisali u četvrtom broju školskog lista Semeljački Kozarac. Svaki članak smo pomno uredili i dodali mu fotografiju koja ga još bolje opisuje. Uložili smo puno truda i rada kako biste mogli uživati u čitanju.

Nadamo se da će vam se ovaj broj Kozarca svidjeti kao i svaki prethodni. Puno uspjeha žele vam urednice školskog lista.

Sandra Vujnović i Ana Vucić, 6. b

KROS U NAŠOJ ŠKOLI

Sunčani kros

Početkom desetog mjeseca naša škola ugostila je učenike iz OŠ Vladimir Nazor, OŠ Ivan Goran Kovačić, OŠ Josip Antun Čolnić, OŠ Gorjani, OŠ Josipovac Punitovački, OŠ Slatnica Đakovačka, OŠ Budrovci, OŠ Strizivojna, OŠ Selci Đakovački koji su sudjelovali u krosu. Lijepo vrijeme pomoglo je natjecateljima da postignu što bolji uspjeh. Djevojčice su trčale 1000, a dječaci 1200 metara. Najbržima su se pokazali dječaci iz OŠ Čolnić, a najbrže su bile djevojčice iz OŠ Josipovac Punitovački. Čestitke pobjednicima, a ostalima želimo više sreće u budućim natjecanjima.

Martina Blažević, 7. a



PROJEKTI DAN

Budi gospodar svoje zemlje!

Početkom listopada u našoj školi održan je projektan dan. Tim danom započeli smo obilježavanje 230 godina škole koja ponosno nosi ime Josipa Kozarca. Na početku je nastavnica Martina Milanović govorila o životu i djelu Josipa Kozarca. Presentaciju je pratilo učeničko čitanje ulomaka iz Kozarčevih djela (Slavonske šume, Tene, Moj djed, Krčelići neće ljepote ...). S poviješću škole u Semeljima i područnim školama, upoznao nas je nastavnik Povijesti Ivica Jurčević. Zatim smo pogledali film Tena koji je nama učenicima bio posebno zanimljiv jer je snimljen na području Koritne i Vrbice. Cilj ovog projektnog dana bio je podsjećanje na književnika Josipa Kozarca koji je svojim djelima podučavao Slavonca važnosti i očuvanja slavonske zemlje i dobrog gospodarenja njome.

Klara Rašić, 7. b



SEMELJAČKI

KOZARAC

LIST OSNOVNE ŠKOLE JOSIPA KOZARCA,
SEMELJCI • BROJ 4

Izdaje: Osnovna škola Josipa Kozarca, Semelji

Financira: Općina Semelji

Školska godina: 2016. / 2017.

Glavni urednici: Martina Milanović, prof.,
Ana Vucić, 6. b, Sandra Vujnović, 6. b

Uredništvo: Martina Milanović, Ana Vucić i Sandra Vujnović iz 6.b, Andrea Talavanić, 8.a, Marinka Andraković, Josip Drenjančević, Martina Blažević i Marija Jukić iz 7.a, Klara Rašić, 7. b, Blanka Barić i Emilija Jurić iz 6.a, Nermina Jelenić, Barbara Kelić, Ana Krezić i Martina Pačarić iz 5. b

Naslovna stranica: Ana Petrović, mag. educ. art
Lipanj, 2017.

Grafičko uređenje i tisak: Glas Slavonije d. d.

DOGODILO SE U NAŠOJ ŠKOLI

ATLETIKA

Zadovoljni svojim uspjehom

Početak listopada u našoj školi održano je sportsko natjecanje. U njemu su sudjelovali učenici od 5. do 8. razreda naše škole i učenici škola koje smo ugostili: OŠ Vladimir Nazor Đakovo, OŠ Ivan Goran Kovačić Đakovo i Osnovna škola Selci Đakovački. Natjecanje je započelo skokom u vis i bacanjem kugle, a nakon toga uslijedio je skok u dalj i bacanje vorteksa (gumena raketa za bacanje). Završetkom tih aktivnosti učenici su se zagrijavali za natjecanje u trčanju i štafeti. Proglašenje pobjednika je slijedilo nakon kratkog odmora. Prvo mjesto u svim aktivnostima odnijela je Osnovna škola Vladimir Nazor, a našim učenicima želimo više sreće iduće godine.

Pitala sam dvije učenice naše škole o dojmovima s natjecanja, evo što sam saznala...

Novinarica: Kakva je bila atmosfera?

Danijela: Bila je velika strka, svi su bili uzbuđeni. Većina je učenika imala veliku želju za po-

bjedom, kao i mi... Kada je natjecanje započelo, svatko je navijao za koga je htio i tko mu je bio favorit. Svi smo se odlično zabavili i nadam se da ćemo sve to ponoviti sljedeće godine.

Kristina: Bilo je vrlo zabavno, svi su bili natjecateljski raspoloženi i spremni za pobjedu. Osjetio se sportski duh u svima nama, željeli smo biti prvi i pod svaku cijenu proći dalje na županijsko natjecanje.

Novinarica: Kako ste se osjećale prije natjecanja?

Danijela: Prije natjecanja bila sam uzbuđena, ali bilo me i strah jer nisam znala s kim ću se natjecati, koliko će nas biti... Razmišljala sam što ako budem zadnja. Bila sam u neizvjesnosti, ali ipak imala sam veliku želju da budem prva.

Kristina: Prije natjecanja bila sam smirenija od ostalih učenika. Najviše me brinulo to kakav ću rezultat ostvariti jer nisam znala koliki rezultat postižu djevojke iz drugih ško-



la. Čekala sam kada ću se natjecati i pripremala sam se da dam što više od sebe.

Novinarica: Jeste li zadovoljne uspjehom koji ste postigle?

Danijela: Bila sam druga. Zadovoljna sam svojim uspjehom iako sam tada bila razočarana jer sam znala da sam mogla bolje.

Kristina: I više nego zadovoljna. Iznenadila sam se kada sam vidjela rezultat, nije drugo mjesto sitnica. Dosta snage i truda sam uložila u pripremu uz pomoć nastavnika koji me neprestano bodrio i govorio mi da dam sve od sebe, što je na kraju rezultiralo drugim mjestom. Ponosna sam na sebe jer ovakvo što nisam očekivala.

Marija Jukić, 7. a

MJESEC BORBE PROTIV RAKA DOJKE

VOLI SE. PREGLEDAJ SE. BUDI ZDRAVA.

Mjesec listopada posvećen je borbi protiv raka dojke. 8.b razred odlučio ga je obilježiti na poseban način. Inicijatorica ideje bila je učenica Eva Miladinović. Predložila je razredu svoju zamisao i svi su se zainteresirali i s radošću krenuli u osmišljavanje zajedničkih aktivnosti. Dan ranije odlučili su napraviti kartice s natpisom "Voli se. Pregledaj se. Budi zdrava". Ema Skočibušić je došla na ideju za ružičaste vrpce koje su nosili učenici osmih razreda i djelatnici škole. Toga su dana svi učenici osmog razreda odjenuli ružičaste majice. Svi su bili jako sretni i ponosni jer su znali da će im se i razrednik vrlo rado pridružiti. Ostali su učenici bili iznenađeni ugledavši učenike u ružičastim majicama te su željeli saznati više o ovakvoj hvalevrijednoj akciji osmaša koji su pokazali zanimanje i osviještenost za brigu o ljudskom zdravlju. Također su željeli potaknuti učiteljice na važnost redovitih pregleda kako bi što ranije otkrile i na vrijeme izliječile bolest koja danas ugrožava zdravlje mnogih žena. Palac gore za ovakvu ideju i pohvala osmom b čiji razrednik Vanja Gvozdanović uistinu može biti ponosan na svoje učenike.

Klara Rašić, 7. b i Andrea Talavanić, 8. a



Učenici se molili za žrtve Vukovara

18.11. u našoj je školi obilježena obljetnica pada grada Vukovara.

To je jedan od tužnijih dana hrvatske povijesti, zato je župnik u holu škole održao kratku molitvu za sve hrvatske branitelje, civile i nestale u Domovinskom ratu. Nakon kratke molitve, nastavnik Povijesti Ivica Jurčević održao je kratko predavanje o tome što se tih dana događalo u Vukovaru kada su ga zauzele neprijateljske snage. U sjećanje na sve poginule i nestale u gradu heroju, učenici su kod spomen-ploče zapalili lampione. Nikada ne smijemo zaboraviti žrtve Vukovara i uvijek se moramo prisjećati ljudi koji su dali živote za ovo što mi danas imamo, SLOBODNU HRVATSKU.

Blanka Barić, 7. b



DANI KRUHA

Poštujemo plodove zemlje

I ove su godine u našoj školi održani Dani kruha. Školu su za ovaj poseban dan ukrali vrijedni učenici i učitelji. U hodniku su postavljani stolovi ukrašeni jesenskim plodovima i toplim kruhom. Za dobar početak

dana niži razredi otpjevali su svoju molitvu i zahvalili Bogu na ovome danu. Zatim nam je župnik uputio nekoliko riječi koje su nas poučile da više poštujemo plodove zemlje od kojih dobivamo kruh. Nakon molitve uslijedio je veliki odmor na kojem smo kušali peciva i iza sebe ostavili prazne stolove.

Blanka Barić, 6. a



BOŽIĆNA PRIREDBA

„Svaki put kada dva čovjeka
oprote jedan drugome, nastane Božić.“

Božićni blagdani su čarobno vrijeme koje provodimo sa svojim bližnjima. Odlučili smo napraviti božićnu priredbu kako bismo im pokazali koliko nam znače te da zajedno proslavimo Isusovo rođenje.

Sve je započelo velikim pljeskom i pozivom naše ritmičke skupine koja nam je otplesala Ples šećerne vile. Zatim nam je biblijska skupina prikazala Isusovo rođenje. Tada su na red došli naši najmlađi, predškolci, koji su nam plesali i recitali Juri, juri Božićnjak, Prosinac te Sanjke djeda Božićnjaka. Uslijedio je četvrti razred s igrokazom Nikola tiho dolazi. Napokon je došao na red zbor uz pratnju tamburaša i školskog benda koji su svima od srca poželjeli sretan Božić. Područna škola Vučevci priredila nam je igrokaz na temu kuhinjskih razgovora. Ritmika nam je otplesala Božićni ples, a nakon nje je nastupila dramska skupina viših razreda koja nam je igrokazom Lijek za srce poka-

zala kako ne trebamo prosuđivati ljude na temelju vanjskog izgleda, nego promatrati čovjekovu unutrašnjost. A naš je treći razred igrokazom Nikolinje pokazao kako se djeca pripremaju za dolazak Svetog Nikole. Dramsko-recitatorska družina nižih razreda je na zanimljiv i poučan način pokazala kako sve više koristeći tehnologiju zaboravljamo na našu vjeru te kako bi Isus izgledao da se koristi Internetom. Podružna škola Vrbica je igrokazom Svjetlo koje se nikada ne smije ugaziti, pokazala kako ljudi mole Boga da u njihovim srcima upali svoje svjetlo koje bi bljesnulo u božićnoj noći. Na samom kraju priredbe pozdravio nas je zbor pjesmom od Božića do Božića.

Svima koji su sudjelovali u priredbi i došli pogledati priredbu veliko HVALA i nadamo se da ćete doći i sljedeće godine!

Marija Jukić, 7. a



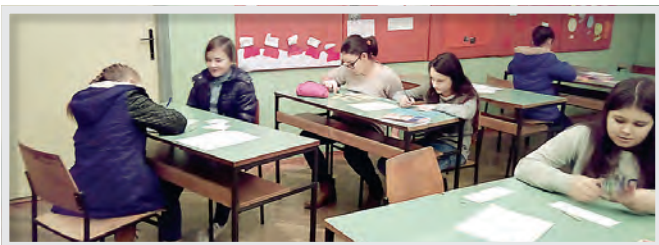
VEČER MATEMATIKE U NAŠOJ ŠKOLI

I matematika može biti zabavna

Kao i svake godine 1. prosinca u našoj je školi održana Večer matematike. Na početku je sve prisutne pozdravila učiteljica Sanja Korajac. Istaknula je da je cilj ovakvih događanja učiniti matematiku zanimljivijom dje-

ci. Učenici nižih i viših razreda rješavali su zanimljive zadatke u skupinama i zabavljali se. Na kraju Večeri matematike svi učenici su školu napustili sa zahvalnicama za sudjelovanje.

Emilija Jurić, 6. a



MEĐUNARODNO ONLINE NATJECANJE DABAR

Petaš Hrvoje Penić NajDabar



Dabar je međunarodno online natjecanje koje promiče informatiku i računalno razmišljanje. Prvi put organizirano je i provedeno u Hrvatskoj u vremenu od 7. do 11. studenog 2016. Naša je škola također sudjelovala u ovom natjecanju i svim učenicima možemo reći samo riječi zahvale.

Učenici su po razredima bili podijeljeni u nekoliko kategorija:

Učenici 1. i 2. razreda
- kategorija MikroDabar

Učenici 3. i 4. razreda
- kategorija MiliDabar

Učenici 5. i 6. razreda
- kategorija KiloDabar

Učenici 7. i 8. razreda
- kategorija MegaDabar.

Nastavnica Informatike Marina Gregić je učenicima petih

i šestih razreda naše škole u sklopu nastave uključila u natjecanje te su oni vrlo savjesno rješavali pred njih postavljene zadatke, zagonetke i mozgalice u kategoriji KiloDabar. Natjecanje je osmišljeno kao online rješavanje 15 pitanja u sustavu Loomen za što je predviđen jedan školski sat.

Želimo pohvaliti sve učenike naše škole koji su sudjelovali u natjecanju i osvojili „značku KiloDabar“.

5. razred: Marin Čaleta, Tomislav Nađ, Tamara Majhen, Kristijan Kovačević, Marta Grbeša, Marta Jaman, Dominik Sučić i Hrvoje Penić.

6. razred: Dragan Županec, Valentina Jožipović, Josip Brođanac, Stjepan Knežević, Josip Kramarić, Ana Vucić, Petra Nemeth, Valentina Radojčić, Marina Radojčić, Romana Džanija.

Posebnu pohvalu zaslužio je učenik petog razreda Hrvoje Penić čiji je rezultat ušao u 10% najboljih na razini Republike Hrvatske. Uz značku KiloDabar on je osvojio i značku NajDabar. Nadamo se da će sljedeće godine još veći broj učenika prihvatiti izazov ovog natjecanja u svrhu poticanja razvijanja računalnog i logičkog razmišljanja te popularizacije informatike i računalstva.

Sandra Vujnović, 6. b

SVETI NIKOLA U NAŠOJ ŠKOLI

Učenici dobili poklone



Kao i svake godine, sveti Nikola posjetio je našu školu. Učenike nižih razreda razveselio je šarenim poklonima. Sveti Nikola nije došao sam. Sa sobom je poveo Krampus. Učenicima koji su bili zločesti i imali loše ocjene, Krampus je donio šibu koja je uplašila učenike i nije im

se sviđela. Dobrim i marljivim sveti Nikola donio je paket slatkiša. Posjet svetca i njegovoga pratitelja razveselio je učenike matične i područnih škola. Nadamo se da će sveti Nikola nagodinu posjetiti našu školu i tako nam uljepšati prosinac.

Ana Vucić, 6. b



Marina Vujnović, 5. a, Marinka Andraković, 7. a, Kristina Bošnjak, 8. a



Zatvorenici iz 6. b



Najbolje maskirani razred, 8. b



Matej Doko, 2. r., Toni Matošević, 3. r., Ilija Langferman, 1. r

MJESEC KARNEVALA – VELJAČA

Zabava i ples pod maskama

Poklade, maškare, mesopust, poklad, bušari, šafingari, fašnik, pust, karneval... Sve su to nazivi za razdoblje nakon Nove godine, do Čiste srijede ili Pepelnice.

Kako bismo se i ove godine u veselju rastali s ludim danima i nakon toga se pokušali smiriti u nadolazećih četrdeset dana, maskirali smo se. Željeli smo se

proveseliti, izludirati, nasmijati jedni drugima, kao i sebi samima. I ove godine kao i svake prethodne, 28. veljače obilježene su maškare u našoj školi. Učitelji i učenici maskirali su se što su bolje mogli jer svi su željeli kući odnijeti pobjedu. Vesela povorka sastavljena od bajkovitih likova, super junaka, zatvorenika, skitnica, darkera, vojske... prošetala je školom uz glazbenu pratnju nastavnika Vanje. Svi su se družili, plesali i zabavljali. Održao se i izbor najbolje maskiranog učenika razredne i predmetne nastave, najbolja maska nastavnika te najbolje maskirani razred. Cilj je maskebala i ove godine ostvaren, zavladao smo školom, pritom se dobro zabavili, a najbolje su maske dobile slatke nagrade.

Martina Pačarić, 5. b

DESETI TJEDAN PSIHOLOGIJE

Kombinirati kao Nick Praskaton

Diljem Hrvatske organiziran je 10. tjedan psihologije koji je trajao od 20.2 do 26.2.2017., a drugi je put obilježen u našoj školi. Uređen je pano koji je govorio o tome što radi naš mozak dok mi spavamo. Također je održana radionica za učenike četvrtih razreda pod nazivom „Kombinirati kao Nick Praskaton“, kojoj je cilj bio potaknuti učenike na razvoj kreativnog mišljenja. Za učenike osmih razreda održana je radionica pod nazivom „Moja prva važna odluka“ koja im je pomogla u razmišljanju o svom budućem zanimanju.

Martina Blažević, 7. a



DRUGI INFO DAN

OSIGURAVANJE POMOĆNIKA DJECI S POTEŠKOĆAMA U RAZVOJU

Sredinom veljače u našoj je školi održan drugi Info dan. Voditeljica dana, školska pedagoginja Iva Banjan je za roditelje, učenike, njihove učitelje i pomoćnike u nastavi održala izvješće o projektu Učimo zajedno 3. On se odnosi na osiguravanje pomoćnika djeci s teškoćama u razvoju u osnovnoškolskim i srednjoškolskim ustanovama. Cilj je projekta unaprijediti socijalno uključivanje djece s teškoćama u razvoju u redovit sustav obrazovanja i olakšati im pristup budućem tržištu rada. Naša je škola ove godine preko projekta dobila dva pomoćnika u nastavi za dvojicu učenika



prvog razreda te jednog pomoćnika u nastavi preko Udruge Neven iz Đakova za učenicu sedmoga razreda. Zahvaljujući Osječko-baranjskoj županiji i ovom projektu, učenicima s teškoćama u razvoju uvelike je olakšano školovanje i učenje te se nadamo da će pomoćnici u nastavi u suradnji s roditeljima i školom biti djeci od velike koristi.

Barbara Kelić, 5. b

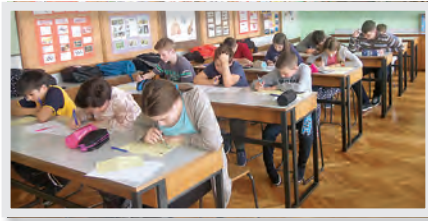
DAN ZALJUBLJENIH

SVI SE VOLE 14. VELJAČE

Svi učenici vesele se tom danu - Valentinu. Pripremaju pisma simpatijama, prijateljima i dragim osobama te ih stavljaju u ljubavni sandučić. Učenici su ubacivali toliko pisama da se sandučić nekoliko puta morao isprazniti. Na dan Valentina djevojčice osmih razreda dijele pisma. Na nekim licima vidi se razočaranje, a na nekim sreća. Ali odakle zapravo dolazi običaj pisanja pisama i iskazivanja ljubavi baš na taj dan? U Rimskom je Carstvu u 3. stoljeću živio svećenik Valentin. U to je vrijeme car Klaudije zabranio svećenicima vjenčavati parove jer se bojao da bi oni radije ostali sa svojom obitelji nego otišli ratovati. No jedan se svećenik oglušio na to pravilo - Valentin. On je potajno vjenčavao parove. Kada je Klaudije to saznao, odlučio je smaknuti Valentina. Odrubljena mu je glava 14. veljače 269. godine.

Pisma se za Valentinovo pišu zato što je sveti Valentin nekome napisao pismo koje je oslovio s Tvoj Valentin i zato što su ljudi njemu krijumčarili pisma u kojima su pisali za koga žele da se moli. Iako je sveti Valentin pogubljen, njega slavimo i danas jer je on zaštitnik nečega što je svima nama potrebno jako potrebno - ljubavi.

**Marinka Andraković, 7. a,
Ana Vucić, 6. b**

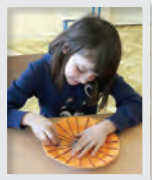


MOZGANJEM DO POBJEDE

Izvrсни rezultati u Klokanu bez granica

Krajem ožujka u našoj je školi održano matematičko natjecanje „Klokan bez granica“. To je natjecanje sa zadacima poredanim po težini, od lakših prema težima. Prilikom rješavanja potrebno je dodatno napregnuti mozak jer su zadatci logičkoga tipa. Ove je godine sudjelovalo 6 100 000 natjecatelja iz 60 zemalja Europe, Amerike, Afrike i Azije. U našoj školi je bilo 38 natjecatelja u 5 kategorija: Benjamin (14), Pčelice (1), Leptiri (4), Ecolier (18) i Cadet (1). Sve su kategorije imale 75 minuta za rješavanje zadataka, pod budnim okom povjerenice za natjecanje nastavnice Sanje Korajac i učiteljica Ivone Grbeše, Elizabete Moskalj i Natali Kovačko-Marić. Zapaženije rezultate na natjecanju osvojili su **Slaven Lukić iz drugog razreda PŠ Forkuševci** u kategoriji Pčelice koji je osvojio **drugo mjesto** te **Josip Kelić, 4.r., PŠ Forkuševci** našao se **na trećem mjestu na razini države**. Odlične rezultate postigli su i **Jakov Jaman, Leon Galović i Martina Pačarić** (kategorija Ecolier) i nalaze se **u 10% najboljih u Hrvatskoj**. Čestitke svim učenicima i njihovim učiteljima!

Josip Drenjančević, 7. a



Senzomotorička igraonica

Senzomotoričke radionice održavane su od listopada do svibnja svakoga petka za učenicke razredne nastave u školi u Semeljima. Voditeljice aktivnosti su bile psihologinja Antonija Radoš te pedagoginja Iva Banjan. Radionice su održane s ciljem razvoja grafomotoričkih vještina, razvoja fine motorike te olakšavanja vještine pisanja. Na koji su način djeca sudjelovala u navedenim aktivnostima, najbolje govore priložene fotografije učenika. Budući da je senzomotorički razvoj preduvjet za usvajanje i razvoj viših kognitivnih funkcija, ovakve radionice potiču razvoj senzomotorike. Fina motorika nužna je za izvođenje svakodnevnih zadataka koje mi odrasli izvodimo s lakoćom, a koje djeca od rođenja moraju uvježbavati kroz zabavne aktivnosti koje će prihvatiti kao igru.

Ana Vucić, 6. b

DAN BROJA PI

NATJECANJE U IZGOVARANJU I PAMĆENJU



Dan broja pi je proslava koja se obilježava 14. ožujka, a održana je i u našoj školi. Nastavnica Matematike i Informatike Sanja Korajac organizirala je natjecanje u izgovaranju znamenaka tog broja. Broj pi ima bezbroj decimala i učenicima je bio pravi izazov zapamtiti ih što više. Natjecanje je provedeno među učenicima 7.a razreda. Sudionici su imali tjedan dana da nauče što više znamenaka. Učenik Kristijan Talavanić naučio je oko 40 brojeva i osvojio glavnu nagradu. Ostali koji su naučili nešto manje znamenaka dobili su utješne nagrade. Natjecanje je zvučno snimljeno i objavljeno na našoj školskoj stranici.

Marinka Andraković, 7. a

UZBUĐLJIV PROVOĐ U CINESTARU

DJECA - BOLJI DETEKTIVI NEGO ODRASLI



Većina nas je, dok smo još bili djeca, maštala o nekakvom uzbuđljivom poslu kada odrastemo. Kao što možete pretpostaviti, puno nas je htjelo biti detektiv. Koko i njegova ekipa su se već u djetinjstvu okušali u tom poslu. Prema poznatom romanu Ivana Kušana snimljen je film Uzbuna na Zelenom Vrhu. To je uzbuđljiva dječja priča prepuna akcije, smijeha, ponekih tužnih te neizvjesnih i romantičnih događaja. Koko i prijatelji odlučuju „uskočiti“ odraslima i tako uzimajući stvari u svoje ruke, rješavaju slučaj. Sredinom mjeseca veljače taj zabavan dječji film otišli su pogledati učenici petih i šestih razreda naše škole. Polazak u Osijek u CineStar je bio u popodnevnim satima, ispred škole nakon nastave. Svi su se tijekom filma zabavili i većina će ga upamtiti u lijepom sjećanju. Kada je film završio, učenici su odmah krenuli kući, a u večernjim satima su bili u domovima dijeleći s obiteljima doživljaje iz filma. Pozivamo i vas, da ako već niste, odete pogledati film, jer će vas podsjetiti da djeca ponekad mogu napraviti velike stvari.

Blanka Barić, 6.a

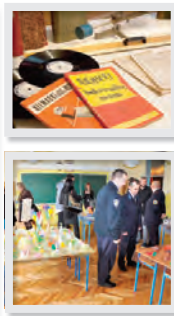
SVJETSKI DAN DOWNOVOG SINDROMA

Savršeni na malo drugačiji način

Kako bi upoznali svijet s ovim poremećajem i pri tomu potakli ljude na veće poštivanje prava oboljelih, 21.3. obilježava se Svjetski dan Downovog sindroma, poremećaja koji dovodi do kašnjenja u razvoju djece. Uzrok mu je pogrešan prijenos kromosoma tijekom stanične diobe, tj. u jednoj stanici nađe se višak cijelog ili dijela jednog kromosoma. Učenici trećeg razreda naše škole obukli su različite čarape kako bi pokazali oboljelima da se zapravo ne razlikuju od ostalih ljudi i da su savršeni na malo drugačiji način. Nošenjem šarenih čarapa dali su podršku borbi osoba s Downovim sindromom radi njihove lakše integracije u društvo. Većim razumijevanjem i poboljšanjem njihovog položaja u društvu možemo poboljšati kvalitetu života osoba s tim sindromom.

Marija Jukić, 7. a





230 GODINA ŠKOLE U SEMELJCIMA

ŠKOLA U KOZARČEVU RUHU

Naša škola ove godine proslavila je 230 godina postojanja. U tu čast učenici su se potrudili i školu ukrasili svojim umjetničkim djelima koji su prikazivali čovjeka bez kojeg ništa ne bi bilo, naravno riječ je o književniku Josipu Kozarcu. Nastavnica Likovne kulture Ana Petrović na svojim je satima učenike naučila crtačkim trikovima kako bi što bolje prikazali portret književnika Josipa Kozarca te kako bi što vjernije prikazali svoju školu. Izabrala je najzanimljivije radove i postavila izložbu u holu škole. Josip Kozarac nadaleko je poznat po svojim djelima, a posebno po Slavonjskoj šumi. Panoi s fotografijama slavonske šume kojom su prošetale i fotoaparatom zabilježile sve njezine prirodne ljepote i stanovnike predstavili su ono o čemu je Kozarac pisao. Učenici su napravili zanimljive plakate i o ostalim Kozarčevim djelima. Bista Josipa Kozarca u središtu škole zaogrnuta je lijepim bijelim šokačkim ruhom koji podsjeća na Slavoniju i njezine običaje. Ispred biste postavljene su naslovnice njegovih knjiga izrađene od kartona i obojane temperama (Tena, Biser-Kata, Moj djed, Krčelići...). Pojedine su učionice, razredne i predmetne nastave, bile posebno uređene za taj dan. Učionice razredne nastave za tu su prigodu

ukrašene radovima učenika područnih i matične škole. Bilo je tu svega, kreativnost je izašla na djelo. Sve ono što su učiteljice svojim trudom i zalaganjem naučile svoje učenike, nalazilo se na stolovima i panoima. Različite tehnike, maštovitost i kreativnost plod je vrijednih dječjih ruku. Predmetni su učitelji za šetnju kroz povijest škole pripremili povijesni presjek svih područnih i matične škole, a za tu su prigodu izvađeni stari dnevnic, imenici, spomenica, stari nastavni materijali te pomoćna sredstva u nastavi. Učionice premetne nastave spojile su jesen i Kozarca. Motivi jeseni i motivi Kozarčevih djela spojeni su u jedno. Od posebne sobe za umivanje, projekta o Kozarčevu životu te različitih učeničkih ostvarenja, jesenska je soba namamila svoje posjetitelje. 28. studenog škola je u Kozarčevom ruhu otvorila svoja vrata. Nakon otvorenja izložbe, posjetitelji su mogli prošetati školom te se podsjetiti i upoznati s poviješću škole u Semeljcima, sa životom, likom i djelom Josipa Kozarca kojeg smo „probudili“ cijeli dan spominjući njegovo ime, a buditi će ga i mnoga djeca čitajući njegove priče o Slavoniji koju je toliko volio pa smo ponosni što nosimo njegovo ime.

Martina Blažević, 7. a

Emilija Jurić, 6. a

MONOGAFIJA SEMELJAČKE ŠKOLE Uspomena na prošlost i pogled u budućnost

U sklopu obilježavanja 230 godina semeljačke škole 25. listopada 2016. godine održana je promocija školske monografije 230 godina škole u Semeljcima.



Uvodnu riječ održala je ravnateljica škole Ružica Primorac koja se zahvalila svima koji su sudjelovali u stvaranju monografije. Monografiju je predstavio prof. Mirko Čurić koji se osvrnuo na bogatu povijest semeljačke škole. Za knjigu je naglasio da se radi o zajedničkom uspješnom projektu djelatnika škole te da ona predstavlja uspomena na prošlost i pogled u budućnost škole u Semeljcima.



Svečana priredba povodom 230 godina naše škole

28. listopada u semeljačkom Domu održana je svečana priredba povodom 230 godina naše škole. Priredbu je otvorila ravnateljica Ružica Primorac govoreći o osnutku i razvoju škole u Semeljcima i svim područnim školama. Kratak govor održao je i načelnik općine Grga Lončarević koji je školi čestitao njezin dan. U priredbi nam se pridružio i Tamburaški orkestar Općine Semeljci pod vodstvom učitelja Vladimira Čatića, a čiji je nastup oduševio sve goste. Dramska skupina nižih razreda odglumila je slike iz Kozarčeva djela Krčelići neće ljepote. Školski zbor otpjevao nam je pjesmu Slavonija uz pratnju školskih tamburaša. Učenici dramske skupine viših razreda oživjeli su lik Kozarčeva djeda. Ponovno je nastupio zbor s pjesmom Šumi, šumi javore. Na kraju je nastupio folklor. Spremili su se u narodne nošnje, ispleli šokačke pletenice, otplesali razna kola i otpjevali široke, otegnute šokačke pjesme. Nakon što je priredba završila, svi su uzvanici prisustvovali svečanom ručku.

Ana Vucić i Sandra Vujnović, 6. b



Učenici razredne nastave iz Mrzovića, zajedno sa svojim trima učiteljicama, sudjelovali su na Sajmu poljoprivrede, obrtništva i gospodarstva Đakovo Expo Zlatne ruke. Sajam se održavao na sajmištu u Piškorevcima 28. i 29. travnja 2017. Cilj ovoga događaja je promicati poljoprivrednu tradiciju, tradiciju starih zanata te pružiti izlagačima mogućnost razmjene znanja i iskustva. Učenici iz Mrzovića i njihove učiteljice sudjelovali su s ciljem razvoja kreativnosti, estetske vrijednosti i samopouzdanja učenika. Ovakvi događaji potiču učenike na kreativno razmišljanje, uporabu lako dostupnih materijala i recikliranje postojećih s ciljem izrade nečega korisnog.

SUDJELOVANJE NA SAJMU ĐAKOVO EXPO ZLATNE RUKU

Naši učenici ponosno izložili svoje male rukotvorine



Učenici su tijekom godine prikupljali materijale i smišljali ideje koje će ostvariti kako bi ih kasnije izložili na Saj-

mu. U tome su im pomogle njihove učiteljice, čistačica škole, roditelji, bake, djedovi. Skupljali su stare tegle,

vaze, limenke, tekstilne materijale, papire, ukrase itd. Nakon što su realizirali svoje zamisli u djela te od staroga izradili novo, svoje su male rukotvorine izložili na sajmu. Odjeveni u majice s natpisom svoje škole, učenici su zauzeli štand, postavili natpis i fotografiju iz škole te ponosno izložili rukotvorine. U pratnju su im došli i roditelji. Uz to što su bili marljivi i aktivni, učenici su se na sajmu i zabavili uz mnoštvo zanimljivog sadržaja koji je Sajam pružio. Djeca su mogla sudjelovati na malim izložbama, poučnim radionicama i ostalom bogatom sadržaju.

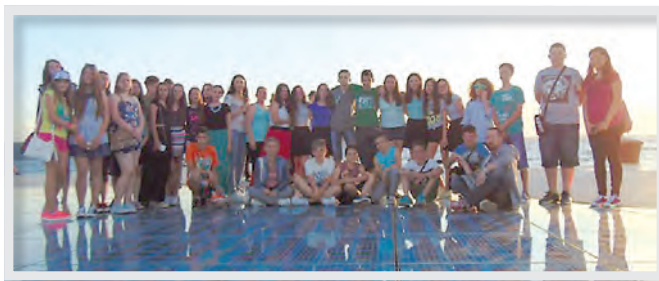
Učiteljice Perka Krišto, Zrinka Eberhardt, Ivana Ravnjak

PUTOPIS – SVETI FILIP I JAKOV

Nakon putovanja postali smo bolji prijatelji

Bio je kraj sedmog razreda i svi smo se polako pripremali za naše putovanje malim dijelom srednje Dalmacije i Lijepe Naše. Nestrpljivo smo čekali 11. lipanj, dan našeg polaska. Krenuli smo u sedam sati ujutro. Prva destinacija od njih šest nam je bila selo Smiljan, rodno mjesto Nikole Tesle. Posjetili smo njegovu kuću koja nosi naziv „Memorijalni centar Nikola Tesla“. Ondje smo vidjeli neke od njegovih mnogobrojnih izuma koji su nas oduševili, neke čak i pomalo naelektrizirali. Pri samome kraju posjeta i obilaska, pogledali smo kratak film o Tesli. Nakon što smo završili, krenuli smo na naše glavno odredište, a to je Sv. Filip i Jakov. Došli smo dva sata kasnije, malo smo se odmorili i zatim otišli na plažu. Kupali smo se dobra dva sata, no to nas nije nimalo izmorilo jer smo imali dovoljno energije za večeru i disko koji je uslijedio na kraju dana. Zabavili smo se, isplesali i ispjevali te smo svi sretni i zadovoljni krenuli na počinak u 23 sata, odnosno dva sata ujutro. Drugi dan, druga i treća destinacija, a to su Nacionalni park Krka i grad Šibenik. Nacionalni park Krka, jedan od najljepših parkova u Hrvatskoj, iznimne ljepote, oduševio nas je iako je šetnja trajala duže nego što smo mislili. Predivne nijanse plave i zelene koje su se savršeno stapale jedna u drugu su bile i više nego rajске. Naravno, rajski su bili i sladoledi koje smo pojeli na kraju obilaska ovoga parka. Smjestili smo se u autobus

Mnoštvo smijeha, zabave i šetanja. Nezaboravno iskustvo. Pet dana, šest destinacija. Zavirite u trenutke koje smo proveli u Sv. Filipu i Jakovu!



i krenuli putem do Šibenika. Ondje smo obišli katedralu sv. Jakova. Predivna građevina, što izvana, što iznutra, samim pogledom na nju nam je prikazala jedan značajan dio hrvatske prošlosti. Dobili smo priliku prošetati gradom, razgledati ga, kupiti suvenire. Sat vremena hodanja uskim kamenim ulicama, jedenja sladoleda i druženja je završilo našim povratkom u Sv. Filip i Jakov. Ali, druženju nema kraja jer smo nakon večere ponovno išli u disko. Ponavljamo sve od jučer, ali smo danas gotovo svi plesali. Dobra glazba, dobri kokteli i još bolji ljudi bili su razlog za zaplesati. Prije no što smo otišli nazad u kućice gdje smo boravili, podijeljene su i nagrade. Osvojili smo razne mnogobrojne i šarene koktele. 23 sata je i vrijeme je za odlazak na počinak, otuširani, oprani i izmorenjeni, zaspali smo svega par sati prije ustajanja. Treći dan, četvrta destinacija. Nakon kupanja i bo-

ravka na plaži, gledanja utakmice i navijanja, posjetili smo i Zadar. Večer, ugodna temperatura i vedro nebo su svake sekunde činili grad ljepšim i ljepšim. Pozdravili smo Sunce, slušali skladbe koje nam je skladalo more. Jednostavno neopisivo. Vidjeli smo crkvu sv. Donata, jeli dalmatinske poslastice i družili se. Ondje smo također imali sat vremena kako bismo mogli prošetati ulicama i upoznati grad. Ponovno je uslijedio sladoled, smijeh i druženje. Vraćamo se u kućice, sa suvenirima i slikama, svi sretni i nasmijani, ali i pomalo tužni jer ovo naše putovanje ubrzo završava. Četvrti dan, peta destinacija. Dva odlaska na plažu, popodnevo odmaranje i zatim razgledanje mjesta u kojemu smo bili - Sv. Filip i Jakov. Mjesto manje od našeg Đakova, sa svega 4 tisuće stanovnika, još nam je jednom pokazalo ljepotu našeg Jadrana. I sladoled je bio doista predivan, svi se mogu

složiti. A i moram spomenuti čudne biljke koje su izgledale poput kućice SpužvaBobu Skockanog. Podružili smo se, smijali, slikali i šetali, svi smo se opustili i jednostavno uživali u tim trenutcima. Vratili smo se u kućice, malo se odmorili i zatim se počeli spremati za sutrašnji povratak kući. Bili smo utučeni jer idemo, ali i sretni jer imamo uspomene na jedno putovanje koje je bilo puno zabave, smijeha, druženja, proveli smo te dane zajedno, jedni uz druge. To nas je još više zbližilo i postali smo bolji prijatelji. Ove noći smo otišli malo ranije u krevet, tamo negdje oko jedan ujutro. Peti dan, šesto i posljednje odredište. Vrijeme je za povratak kući. Spakiranih kofera, s kapama na glavi i tužnoga lica, predali smo ključeve na recepciji i pozdravili se sa Sv. Filipom i Jakovom. Put pod noge i došli smo do Biograda na Moru. Ponovno smo jeli sladoled, kupili si hrane za put i još se malo družili. Posljednji put da smo svi bili na okupu. Malo smo se smijali, malo smo plakali, ali vratili smo se u autobus i krenuli našoj Slavoniji. Sedam sati je trajao naš povratak, neki su prespavali, a neki su se bavljali. Bilo nam je žao što se vraćamo, ali nismo mogli dočekati da dođemo kući. I tu je kraj ovog našeg putovanja. Pet predivnih dana, iznimno prekrasni gradovi, Jadransko more koje na naš povratak čeka svakoga trena, ostat će urezani duboko u našim srcima.

Kristina Bošnjak, 8. a



INTERVJU S NIKOLINOM GREGAČEVIĆ Uživam dok crtam

Novinarka: Koliko se dugo baviš crtanjem?

Nikolina: Crtanjem se bavim odmalena. To mi je oduvijek jako zadivljujuće i uživam dok crtam, osjećam se sretno, kao da mogu učiniti što god poželim, a crtanje to uistinu i omogućuje. Crtajući si slobodan, možeš stvarati kreativne i prelijepne stvari s kojima možeš otići daleko, samo treba uključiti maštu i uzeti kist u ruke.

Novinarka: Crtaš li baš svaki dan?

Nikolina: Da, crtam svaki dan. Nikada mi nije problem odvojiti vrijeme da radim ono što volim, ponekad crtam jedan crtež nekoliko sati ili dana, sve ovisi o tome koliko se trudim.

Novinarka: Odakle tolika ljubav prema crtanju?

Nikolina: Crtanje je nešto predivno, ne razumijem one koji ne vole Likovnu kulturu, zar nije bolje crtati nego učiti Matematiku ili Fiziku? Crtajući možeš izraziti svoje osjećaje, svoju maštu... U crtanju nema nikakvih pravila, ono što želiš učiniti, možeš.

Novinarka: Misliš li se time baviti u budućnosti?

Nikolina: Naravno, crtanje je dio mene i ne planiram prestati. Nadam se da ću u budućnosti uspjeti u tome i da ću inspirirati nekoga sa svojim radovima.

Novinarka: Kojim priborom najčešće crtaš?

Nikolina: Većinom su to vodene boje ili tempere, uživam u svim tim bojama gledajući kako se boja prelijeva jedna u drugu. Svaki je pribor poseban, volim isprobavati nove tehnike crtanja jer nikad nećeš znati u čemu si najbolji i što ti se najviše sviđa dok sve ne isprobaš.

Novinarka: Smatraš li crtanje samo hobbijem?

Nikolina: Zasada je to samo hobi, ali se nadam da će postati nešto više. Želja mi je postati nastavnica Likovne kulture.

Novinarka: Što najviše voliš crtati?

Nikolina: Najviše volim crtati prirodu i cvijeće, ima toliko boja i raznih vrsta. Sve je to predivno, a još više uživam u crtanju stvarne ljepote prirode.

Andrea Talavanić, 8. a

INTERVJU S IVANOM TOLMAČEVIĆEM Brač, bisernica i bas

Novinar: Koliko dugo sviraš tamburicu?

Ivan: Počeo sam svirati na kraju petoga razreda, i tada su mi roditelji kupili prvu tamburu, bisernicu.

Novinar: Sviraš li još neke instrumente?

Ivan: Najbolje sviram brač, ali znam i bisernicu te pomalo bas.

Novinar: Pohađaš li satove sviranja?

Ivan: Nikada nisam pohađao glazbenu školu, ali dosta toga me naučio naš voditelj kuda Andrija Boni.

Novinar: Kako si se odlučio baš za brač?

Ivan: Ujak, koji je moj najveći uzor, svira brač.

Novinar: Kako se pojavila tvoja ljubav prema sviranju?

Ivan: Dok sam bio mlađi, gledao sam druge te sam i sam želio svirati.

Novinar: Osim sviranja, baviš se i rukometom, koliko dugo treniraš?

Ivan: Rukomet treniram četiri mjeseca.

Novinar: Gdje i u kojem klubu treniraš?

Ivan: Treniram u Đakovu u Rukometnom klubu Đakovo.

Novinar: Imaš li nekog rukometnog uzora?

Ivan: Imam, Kirila Lazarova.

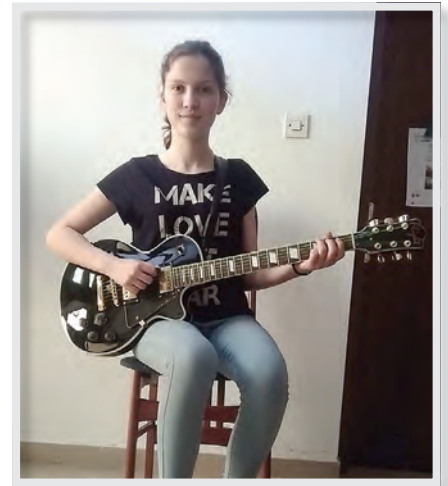
Novinar: Misliš li se i u budućnosti baviti sportom, ili ti je rukomet za sada samo hobi?

Ivan: Sada mi je rukomet samo hobi, ali ne znam što će biti u budućnosti.

Novinar: Da moraš birati između sviranja i rukometa, za što bi se odlučio?

Ivan: Ipak bih se odlučio za sviranje, ono je ipak moja prva ljubav.

Klara Rašić, 7. b



INTERVJU S EVOM MILADINOVIĆ Upoznala sam Željka Bebeka

Novinar: Što te privuklo glazbi i sviranju?

Eva: Moji roditelji su me nesvjesno privukli prema rock 'n' rollu. Mama je uvijek puštala Bijelo dugme, a tata je često puštao pjesme iz 70-ih, 80-ih i 90-ih. Tu ljubav prema glazbi nisam toliko pokazivala kada sam bila mala. Uvijek kad bih ostala sama kod kuće, pustila bih Bijelo dugme ili ABBU te plesala po kući. Tako je došla ideja za glazbenu školu. Naučila sam svirati tamburicu, brač i čelo, ali me više privlači gitara.

Novinar: Zašto baš električna gitara?

Eva: Akustična me nikada nije toliko privlačila kao električna. Uvijek sam se okretala električnoj, no kada usavršim električnu naučit ću i akustičnu.

Novinar: Koliko dugo sviraš gitaru, a koliko tamburicu i brač?

Eva: Gitaru sviram godinu dana, a tamburicu i brač šest godina.

Novinar: Pohađaš li satove sviranja gitare?

Eva: Utorkom sedmi sat ostajem kod razrednika Vanje Gvozdanovića na vježbanju.

Novinar: Koliko vremena posvećuješ sviranju?

Eva: Trudim se vježbati svaki dan pola sata jer uz upise, glazbenu školu i folklor više ne stignem.

Novinar: Imaš li idola ili omiljeni bend?

Eva: Moj idol je Željko Bebek, a omiljeni bend mi je Bijelo dugme. Na Željkovom koncertu bila sam četiri puta te sam ga upoznala i ostvarila san.

Novinar: Imaš li želju u budućnosti svirati u nekom bendu ili bi se posvetila nečem drugom?

Eva: Voljela bih u srednjoj školi upoznati osobe koje imaju isti glazbeni ukus kao i ja, a u budućnosti ne planiram svirati u nekom bendu jer se želim posvetiti folkloru i školi.

Marija Jukić, 7. a

Izdvojili smo nekoliko stvari koje (ne) volimo kod učitelja kako bismo im ukazali što trebaju, a što možda ne bi trebali raditi.

Top 10 stvari koje učenici ne vole kod učitelja:

1. Smeta nam kada prekasno najavite test.
2. Ne volimo kada nemate razumijevanja za naše zaboravljanje.
3. Ne shvaćate kada mi nešto ne razumijemo.
4. Ne razumijemo zašto morate zadavati toliko zadaće.
5. Ne želimo nastradati zbog neposlušnih drugih.
6. Tjerate nas da kažemo bilo što jer ne postoje krivi odgovori.
7. Moramo pisati nešto što se podrazumijeva.
8. Prebrzo objašnjavate i ponekad ne stignemo sve to zapisati.
9. Kada prilikom testa kasnite na sat.
10. Ne pridržavate se svega što obećate.

Top 10 stvari koje učenici vole kod učitelja:

1. Volimo kada nas pustite u prirodu.
2. Lijepo je od Vas kada nas poštediti odgovaranja.
3. Lakše nam je učiti kada nam pripremite radne listiće.
4. Draže nam je kada pokazujete svoje emocije nego kada ste ravnodušni.
5. Bolje naučimo kada sadržaj učinite zanimljivijim.
6. Kada dozvoljavate da ispravimo lošu ocjenu.
7. Volimo kada zajedno nekamo otputujemo.
8. Cijenimo Vaše zalaganje za svoj razred.
9. Zabavljamo se na Vašim izvannastavnim aktivnostima.
10. Uživamo u opuštenom ozračju dok učimo.

Nadamo se da će te ubuduće primjenjivati savjete koje smo Vam uputili.

Ana Vucić i
Sandra Vujnović, 6. b

INTERVJU S NASTAVNIKOM DANIELOM ŠPEHAROM

UMRO BIH ZA SPORT

Ove školske godine provedena je anketa među 169 učenika predmetne nastave. Učenici su mogli birati između dvadeset jednog učitelja, a imali su pravo zaokružiti imena troje najdražih nastavnika. Najviše glasova odnio je učitelj Tjelesne i zdravstvene kulture Daniel Špehar, pa sam ga zamolila za intervju.

NOVINAR: Učenici su Vas izabrali za svog najdražeg nastavnika, jeste li to očekivali?

NASTAVNIK: Iskreno, nisam očekivao. Mislim da ima puno boljih nastavnika od mene, kolega koji rade svoj posao još predanije. I jako sam iznenađen, ali u svakom slučaju sam sretan. Lagao bih kad bih rekao da nisam.

NOVINAR: Naravno, učenici Vas ne bi mogli izabrati da niste postali nastavnik. Što Vas je navelo da predajete Tjelesnu i zdravstvenu kulturu?

NASTAVNIK: Navela me dosadna karijera u kojoj sam se bavio sportom, koji je na kraju i prevagnuo. Prije studija za nastavnika Tjelesnog, studirao sam i pravo no odabrao sam poziv koji ima veze sa sportom i radom s djecom.

NOVINAR: Koliko dugo se bavite ovim poslom?

NASTAVNIK: Otprilike petnaest godina.

NOVINAR: Sviđa li Vam se ovdje ili težite višim ciljevima?

NASTAVNIK: Bavio sam se profesionalnim rukometom i

bio trener u Đakovu, ali kod nas je nemoguće živjeti od rukometa. No za inozemstvo ipak treba nešto malo više.

NOVINAR: Koji sport vam je najdraži, i zašto baš taj?

NASTAVNIK: Najdraži mi je rukomet jer sam se bavio njime. Volim i ostale sportove. Od rekreativnih sportova volim skijanje i tenis.

NOVINAR: Jeste li učlanjeni u neki sportski klub?

NASTAVNIK: Trenutno ne, ali bio sam učlanjen u Rukometni klub Đakovo i bavio sam se nogometom i plivanjem.

NOVINAR: Kako biste opisali sebe kao nastavnika?

NASTAVNIK: Pokušavam s jedne strane djeci biti autoritet, a s druge prijatelj. Želim s njima ostvariti prijateljski odnos, ali čini mi se da djeca to možda malo previše iskorištavaju.

NOVINAR: Što bi za Vas značilo godinu dana bez sporta?

NASTAVNIK: Ne znam. Ne želim uopće sad razmišljati o tome. To mi je nezamislivo. Bez sporta? Umro bih.

NOVINAR: Koji je vaš najveći uspjeh od kada se bavite sportom?

NASTAVNIK: Moj najveći uspjeh seže u moje mlade dane kada sam bio u Reprezentaciji Hrvatske i kada sam igrao prvu ligu.

NOVINAR: Koje biste sportske nagrade ili medalje izdvojili?

NASTAVNIK: Izdvojio bih osvajanje prvog mjesta u prvoj hr-



vatskoj ligi i brončanu medalju u Kupu hrvatske u Poreču.

NOVINAR: Imate li kakvu poruku za sve učenike koji su Vas izabrali za svog najdražeg nastavnika?

NASTAVNIK: Iskoristio bih ovu priliku da ih pozovem da redovito rade Tjelesni što je i njihova obveza. Želio bih da shvate da Tjelesni ne služi samo u prevenciji pretilosti nego je važan i za zdravlje. Vrlo je bitno baviti se nekom aktivnošću, ne samo u školi nego i izvan nje, naravno ukoliko to mogućnosti dopuštaju. Poručio bih im da što manje sjede za računalima, a što više se kreću.

Vjerujemo da nastavnik Daniel uistinu zaslužuje titulu najomiljenijeg nastavnika, ali svi oni zaslužuju pohvale za svoj predan rad i vjerujemo da svaki učenik pored nastavnika Daniela ima još jednog nastavnika kojeg bi mogao izdvojiti kao posebnog.

Marinka Andraković, 7. a

PROJEKT - VRTIM ZDRAVI FILM

Zdravlje kao najveća dragocjenost

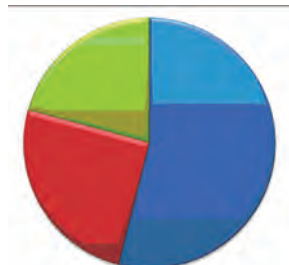
Krajem studenog nastavnik Tjelesne i zdravstvene kulture Daniel Špehar, proveo je predavanje za sve učenike sedmih razreda pod nazivom „Vrtim zdravi film“. Inicijatori tog projekta su Nesstle i Ministarstvo znanosti i sporta. Projekt je posvećen učenima sedmih razreda na nacionalnoj razini s ciljem edukacije učenika o važnosti pravilne prehrane te bavljenja tjelesnom aktivnosti. Mnogi se ljudi ne brinu za svoje zdravlje, ne kreću se dovoljno i jedu nezdravu hranu. Upravo zato Ističe se važnost kvalitetne prehrane, a isto tako i neizostavno bavljenje tjelesnom aktivnosti. Učenicima se predavanje jako svidjelo, a dobili su i majice s natpisom

„Vrtim zdravi film“ te knjižice u kojima mogu pronaći mnogo korisnih savjeta o zdravoj prehrani. Zdravom prehranom te povećanjem tjelesne aktivnosti štitimo svoje zdravlje koje nam je najdragocjenije što imamo u životu. Upravo je to poruka koju učenici u ovoj dobi trebaju osvijestiti kako bi već u ovoj životnoj fazi krenuli sa zdravim životom.

Martina Blažević, 7. a



TRI OMILJENA UČITELJA



- Daniel Špehar
- Ivica Jurčević
- Vanja Gvozdanić

PROLJETNA ŠKOLA KREATIVNOSTI

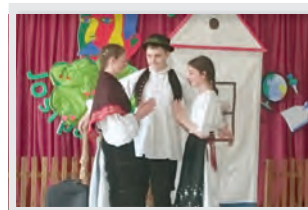
Vještine kreativnog mišljenja

Tijekom proljetnih praznika održana je Proljetna škola kreativnosti. Naime, ovaj događaj odvijao se u Osijeku, a samo je jedan u nizu planiranih aktivnosti s darovitim učenicima 4. razreda naše škole koji sudjeluju u projektu "Škola za 21. stoljeće, škola za kreativnost". Naši su učenici pohađali radionice iz sedam područja - jezik, robotika, likovnost, animacija, film, ekologija i psihologija, a kroz istraživanje, eksperimentiranje, izražavanje i praktični rad vodili su ih stručnjaci. Proljetna škola kreativnosti nastavak je programa poticanja kreativnosti koji se provodi i u našoj školi, a tijekom kojeg učenici uvježbavaju osnovne vještine kreativnog mišljenja.

Marinka Andraković, 7. a



Leonardo Kalić, Eva Sremac, Lea Šimić, Josip Kelić, Toni Orešković, nedostaju - Luka Kovač i Luka Rakitić



SUSRET KOZARČEVIH ŠKOLA DOBRI NAŠ KOZARAC

U petak, 31. 3. u Josipovcu Punitovačkom održan je četvrti susret osnovnih škola koje nose ime Josipa Kozarca. Na susretu je, uz domaćine, sudjelovalo još šest škola. Nastup su započeli Josipovčani sa svojim tradicionalnim plesom. Na red su došli Lipovljani s recitacijom „Ah, ta ljubav“ i igrokazom o osjećajima. Za to vrijeme učenici Slavonskog Šamca zagrijavali su glasove za bečarac o kruškovi nakon kojeg su recitali pjesmu „U krilu majke Slavonije“. Potom su glumeći predstavili najzani-

mljivije likove Kozarčevih djela. Poslije njih nastupila nam je Slatina sa pjesmom „Falling in love with you“. Napokon je došao i naš nastup na pozornici. Dramska skupina tjednima je vježbala kako bi što bolje izvela igrokaz „Moj djed“. Na samom kraju Soljani su nam pjevali o Savi, a Vin-kovci su svoju školu predstavili plesom folklorne grupe. Poslije nastupa svi su se okrijepili ručkom te pošli kućama. Radujemo se susretu sljedeće godine.

Marinka Andraković, 7. a

SVJETSKI DAN PLESA

LJUBAV PREMA PLESU I POKRETU

U petak, 28. travnja 2017. godine učenici i učiteljice PŠ Vučevci u svojoj su školi povodom Svjetskog dana plesa pripremili Mali plesni festival. Festival je bio završni dio projekta koji su učenici pripremali tijekom ožujka i travnja. Učenici su se samostalno organizirali u plesne skupine te smišljali koreografije koje su izveli

na projektnom danu. Pojedini učenici odlučili su se za solo nastupe. Plesni program nije bio natjecateljski, već smo ga napravili u želji za promicanjem plesne kulture, te razvijali kod djece ljubav prema plesu i pokretu.

Na Mali plesni festival pozvani su roditelji koji su sa zanimanjem pratili izvedbe svoje

djece. Izvedeno je ukupno šest plesnih koreografija učenika, a posebno su srdačno pozdravljene gošće, PS „Mix“ KUD- a „Sklad“ iz Đakova.

Dogovoreno je da festival postane tradicijom u našoj područnoj školi, jer su ga djeca rado prihvatila i s oduševljenjem sudjelovala.

učiteljica Marijana Bošković



POSJET LOVAČKOM DOMU

Učenici uživali u lovačkim pričama

Učenici razredne nastave iz Semeljaca posjetili su Lovачko društvo „Srndač“ Kešinci iz Kešinaca. Sunčano vrijeme pratilo ih je od samoga jutra. Sastali su se ispred osnovne škole u Semeljcima u 9 sati.

Po učenike i njihove učiteljice došla su vatrogasna vozila; vozila DVD Kešinci i DVD Mrzović. Dvama vozilima s vrlo spretnim vozačima učenici su prevezeni u lovački dom.

Lovački dom nalazi se u kešinačkoj šumi Tomin hrast. Dočekali su ih predsjednik lovačkog društva lovac Zoran Riac s ostalim članovima lovcima.



Boravak je bio ugodan, učenicima najbolji do sada s pregršt zanimljivih lovačkih priča poznatog najstarijeg lovca Mate Zegnala. Preparirane divlje životinje ostavile su učenike bez daha, vodili su se beskrajni razgovori uz vatru pekući domaću slaninu koju su slasno bez priče i pojeli.

Nakon ugodnog boravka u društvu i na svježem zraku, morali su počistiti okoliš iza sebe. Vozeći se vatrogasnim vozilom kućama, orile se priče budućih starih lovaca.

Martina Blažević, 7. a



AKADEMIJA POVODOM DANA ŠKOLE

Nagrađeni najbolji osmaši

Čuje se pljesak. Zastori se otvaraju. Hrvatska himna odjekuje dvoranom uz pratnju tamburaša. Na pozornicu dolaze voditelji spremni u tradicionalne slavonske nošnje najavljujući Tamburaški orkestar Općine Semeljci. Prigodni program nastavljen je uz život Krčelića koji su nam predočili učenici nižih razreda. Nakon njih nastupio je zbor pjesmom Slavonija. Za to vrijeme, dramsko-recitatorska skupina viših razreda

zagrijavala se za prikazivanje poznatog djela Josipa Kozarca Moj djed. Kada je zbor otpjevao pjesmu Šumi, šumi javore, na pozornici je zasjao folklor. Na kraju priredbe, ravnateljica i načelnik Općine Semeljci čestitali su svim djelatnicima i učenicima Dan škole te su uručili nagrade onim učenicima koji su svih osam godina svoga školovanja prošli s odličnim uspjehom i uzornim vladanjem.

Marija Jukić, 7. a

HRVOJE JURIĆ- INTERVJU

Biciklom do Nordkappa, moguće je?!

Putopisac Hrvoje Jurić posjetio je našu školu. Iz svog sela Vrbice dovezao se biciklom. Održao nam je predavanje o iskustvima i znanjima stečenim na svojim putovanjima. Zainteresirano smo slušali o njegovim višemjesečnim boravcima na cesti, od Vrbice do Pule, od Londona do Istambula, putovanju alpskim državama Slovenijom, Italijom, Francuskom... Davao nam je vrlo korisne savjete o bicikliranju koje smo upamtili. Također nam je pokazao zadivljujuće fotografije prirode i mjesta koja je posjetio. Sve to zabilježio je u svojim knjigama. Biciklom je zimi vozio Norveškom, došavši do najsjevernije točke Europe, Nordkappa.

Nakon susreta zamolili smo ga za intervju.

Novinarke: Kako biste se opisali u nekoliko riječi?

Hrvoje: Za sebe mislim da sam uporan, dosadan i pomalo neorganiziran.

Novinarke: Koliko dugo se bavite bicikliranjem i odakle tolika strast prema putovanjima?

Hrvoje: Bicikliranjem se bavim sedam godina, ali do prije tih sedam godina nisam imao volju za time niti me baš zanimalo. Igrom slučaja, zbog nekih životnih okolnosti odlučio sam otići i probati te sam vidio koliko se dobro osjećam dok sam na cesti. Tada sam shvatio da mi misli nisu zaokupljene nekim stvarima na koje ne mogu utjecati dok se vozim.

Novinarke: Jeste li imali strah pri prvom putovanju?

Hrvoje: Imam strah na svakom putovanju. Na prvom putovanju sam zapravo imao najmanje straha jer sam bio neuskusan i nisam znao što me čeka.

Novinarke: Tko Vam je pružio najveću podršku u početku Vašeg bavljenja biciklizmom?

Hrvoje: Moja majka i prijatelji.

Novinarke: Koje je Vaše najdraže putovanje?

Hrvoje: Može se izdvojiti putovanje u Norvešku (Nordkapp) i po Hrvatskoj. Svako je putovanje na svoj način drugačije i lijepo.

Novinarke: Kako uspijevate uskladiti svoje obaveze i putovanja?



Hrvoje: Uskladio sam si ritam života tako da napravim obaveze koje moram kada sam doma, a kada nisam jednostavno ne napravim. Prije svega putovanja su moja najveća obaveza.

Novinarke: Što Vas je navelo na to da napišete svoje knjige?

Hrvoje: Dok pišem, osjećam se sigurnije. U pisanju mogu utonuti u svijet u kojemu je sve onako kako zapravo i treba biti.

Novinarke: Pročitale smo Vašu knjigu Marijanov put. Zašto je takav naslov?

Hrvoje: Nekoliko godina sam pisao o tom fiktivnom liku Marijanu i stvorio stvarnu priču.

Novinarke: Kamo planirate svoje sljedeće putovanje?

Hrvoje: Iduće putovanje je Norveška, treći put, gdje ćemo snimiti dokumentarac. Ići ću s ekipom od najjužnije do najsjevernije točke Norveške. Mislim da ću se još nekoliko puta vraćati u Norvešku i ona će mi biti destinacija narednih nekoliko godina jer sam odlučio posvetiti se jednoj zemlji. Smatram da je pametnije orijentirati se na jednu stvar i dobro je istražiti.

Andrea Talavanić, 8. a, Klara Rašić, 7. b

SPORTSKI DAN

Upornost je vrlina!

Povodom Dana škole održan je sportski dan. Sudjelovali su učenici razredne i predmetne nastave. Na školskom igralištu odvijala su se različita sportska natjecanja - graničar, nogomet, rukomet, nošenje jaja u žlici, skakanje u vrećama... Nastavnik Glazbene kulture, Vanja Gvozdenović, puštao je glazbu i time stvarao dobru atmosferu. Svi su bili uzbuđeni i nadali se dobrim rezultatima. Proglašenje pobjednika uslijedilo je nakon svih natjecanja. Nastavnik Tjelesne i zdravstvene kulture, Daniel Špehar, proglašavao je pobjednike. U graničaru je pobijedio 5.b, u nogometu 5.b, 6.a, 7.b i 8.b, a pobjedu u rukometu odnijeli su 6.b, 7.c i 8.b. Svim učenicima koji nisu ostvarili pobjedu želimo više sreće iduće godine, a čestitamo učenicima koji su ostvarili željeni uspjeh ove godine. Zapamtite, važno je sudjelovati!

Blanka Barić, 6. a





JEDNODNEVNI IZLET PETAŠA

ČAROLIJA BAROKNOG VARAŽDINA

Jedne svibanjske subote petaši su otputovali na jednodnevni izlet u Varaždin. U ranim jutarnjim satima dočeka ih je autobus s njihovim razrednicima. Vožnja je potrajala tri sata. Kada su učenici stigli u Varaždin, krenuli su u istraživanje grada. Obišli su varaždinsko groblje, tvrđavu Stari grad, varaždinsku katedralu te barokni centar Varaždina. Nakon obilaska uslijedio je ručak i kratki odmor. Putovanje su nastavili razgledavanjem jednog od najatraktivnijih dvoraca Zagorja, Trakošćana. Tamo su vidjeli vrijednu muzejsku građu koja je podijeljena u nekoliko zbirki, zbirku oružja, slika i grafika, zbirku namještaja, zbirku knjiga i zbirku fotografija. Uslijedila je šetnja prekrasnim perivojem i šumom s jezerom. Nakon svega videnog, učenici se raduju sljedećem putovanju.

Ana Krezić, 5. b.

NATJEČAJ "HRVATSKA KULTURNA BAŠTINA"

Narodno blago moga kraja

Likovno - literarni natječaj Hrvatska kulturna baština traje dvadeset i dvije godine. Ovo-godišnja likovna tema glasi Narodno blago moga kraja i vezana je uz nematerijalnu kulturnu baštinu Republike Hrvatske. Cilj natjecanja bio je čuvanje baštine i poticanje kreativnosti. Na ovaj natječaj svoje likovne i literarne radove poslalo je osamdeset i šest škola Republike Hrvatske. Iz naše škole radove su poslali učenici četvrtog razreda Ella Raguž, Luka Rakitić i Leon Galović uz mentoricu Ivonu Grbešu. Crteži njihovih školačkih torbi i prsluka odlično su ocijenjeni.

Sandra Vujnović, 6. b



Učenici sa zahvalnicama za sudjelovanje

Škola u prirodi

Na kraju mjeseca ožujka učenici trećih razreda iz Koritne i Semeljaca, uz pratnju nastavnica Elizabete Moskalj i Ivanke Lukić, posjetili su mjesto Orahovicu. Ondje su proveli šest lijepih dana. Svi neplivači imali su priliku naučiti plivati, a ostali su uživali u rekreacijskom plivanju. Nastava se održavala po redovitom nastavnom programu. Sudjelovali su u radionici Crvenog križa Humane vrednote. Spojili su učenje i šetnju prirodom. Obišli su ranč i Orahovačko jezero. U slobodno vrijeme učenici su odlazili na noćno kupanje i u disko. Prepuni dojmova i novih spoznaja vratili su se kući.

Nermina Jelenić, 5. b



UČENICI OSMIH RAZREDA U VUKOVARU

Učenje o Domovinskom ratu

Učenici osmih razreda išli su na dvodnevni izlet u naš grad heroj, Vukovar. Polazak je bio u ranim jutarnjim satima. Kada smo stigli, prvo smo posjetili mjesto gdje se rijeka Vuka ulijeva u Dunav. Ondje smo se slikali i divili predivnoj prirodi te pogledali križ autora Šime Vidulina koji je podignut u čast svim poginulim braniteljima. Zatim smo otišli u dvorac Eltz gdje je smješten Gradski muzej Vukovara, a poslije toga i u Pastoralni centar. Ondje smo poslušali dvije poučne prezentacije na temu Domovinskoga rata. Poslije smještaja u sobe, kratkog odmora i ručka, uputili smo se prema vojarni. Prolazili smo pokraj tenkova, transporterata, minskih polja i sve to razgledali, proučavali i naravno fotografirali. Nakon napornog i dinamičnog dana otišli smo na večeru. Svi zadovoljni i oduševljeni krenuli smo u svoje sobe da se malo odmorimo i spremimo za kratak izlazak. Drugog dana nakon doručka uputili smo se prema Vukovarskoj bolnici. Bolnica je jedan od najpoznatijih simbola stradanja grada Vukovara. Zatim smo otišli na Ovčaru te na Memorijalno groblje žrtvama Vukovara gdje je pokopan general bojnik Blago Zadro. Njemu je u čast podignut spomenik pored Trpinjske ceste. Iza toga je Spomen dom hrvatskih branitelja Vukovara. Nažalost, tu je bio kraj našeg izleta i obilaska grada. Prije odlaska kući sve škole sudjelovale su u kvizu znanja. Bilo je napeto do samoga kraja, ali ipak je naša škola odnijela pobjedu. Kući smo došli u večernjim satima puni znanja i novih stečenih iskustava.

Andrea Talavanić, 8. a



LIKOVNI I LITERARNI RADOVI



Izabela Kovačević, 7. b

Sunce se smije
I širi svoje zrake
Po modrom nebu.

Dorian Drga, 5. a

Novo stablo
U mom dvorištu raste
Bit će veliko.

Marina Vujnović, 5. a



Lorena Duvnjak, 7. b

Došle su rode.
Na krovu stare kuće
Svijaju gnijezda.

Monika Zegnal, 5. a



Josip Kelić, 4. r, PŠ Forkuševci

Leptiri lete
U šarenilu cvijeća...
Baš mi je lijepo.

Marta Grbeša, 5. a



Dino Langferman, predškola

Josip Kozarac

Josip Kozarac književnik je pravi,
Naša škola stalno ga hvali!
Došao je iz Vinkovaca, grada
I ostao slavan do sada.
Volio je našu Slavoniju ravnu
I njezinu prošlost davnu.
Volio je šetati drumom
I lijepom slavonskom šumom.

Stari hrast je bacio sjenu,
A Kozarac zamislio ljepotu njenu.
Opisao je slavonsko selo
Kao jako vrijedno i veselo.
Divio se svakom zanatu,
A pohvalio Biser Katu.
I Mrtve kapitale nam je ostavio,
A ni svoga djeda nije zaboravio.

Poklonio nam je puno riječi
Možemo mu samo hvala reći.
Naša škola njegovo ime nosi
I godinama njime se ponosi!

Leonardo Kalić 4. r. PŠ Mrzović



Martina Blažević, 7. a

Jesen

Stigla nam je jesen kasna,
Berba nam je bila slasna.
Mošt smo pretočili,
U vino pretvorili.
Lišće je na put palo,
Sve je za sobom zatrpalo.
Plodovi su sazreli
Pa su s grane otpali.
Kesteni se peku vrući,
Željno djecu čekajući.
Djeca se penju na brijeg
Željno očekuju snijeg.

Iva Jukić, 4. r. PŠ Koritna



Lea Šimić, 4. r. Forkuševci



Martina Pačarić, 5. b

Proljeće

Proljeće je kad se sve zazeleni.
Raspjevane ptičice svuda lete.
Sunašce sve jače grije zemlju.
Rijeke i potoci žubore.
Djeca beru šareno cvijeće.
Ptičice cvrkuću. Stiglo je proljeće!

Tihana Žulj 1. r PŠ Forkuševci



Ana Marija Bakunić, 2. r. PŠ Vrbica

Vukovar

Veći je od najvećih,
Jači od najjačih.
Dižem ti u srcu spomenik,
Čist kao suza
Baš tvoj lik.
Nikada sjećanja na
Tebe neće prestati.
Ožiljci duboki, teški
S vremenom neće nestati.
Ali rodit će se ljubav nova,
Dunav modri tvoje tajne neće reći.
I bit ćeš opet što si nekad bio,
Mladost će ti vratiti sreću.
Sjati ćeš, živjeti ćeš, voljeti ćeš.
Vukovare, sjećat ćeš se!

Emma Ljepotić, 4. r. PŠ Forkuševci



Tomislav Uzelac, 7. b

Moja mama

Previše se riječi o
mami može reći.
Ali evo ukratko malo,
jer ne bi u sto knjiga stalo.
Moja mama ima
srce veće od neba
i uvijek je tu kad mi treba.
Volim je ljudi najviše
na svijetu
jer sve obavlja u letu.
Ona kuha, čisti, pere,
i smiruje malu seku
dok se dere.

Kao da ima četiri ruke jer
sve obavlja bez muke.
Znam da joj nije nimalo lako
i zato je volim jako,
jer njeno je krilo
toplo i nježno
kada je vani hladno i snježno.
Svakom od nas utjehu pruža,
Moja je majka kao
najljepša ruža.

Mislav Sučić, 2. r. PŠ Vučevci

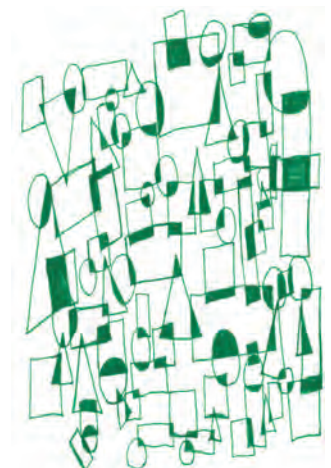


Tamara Majhen, 5. b

Zagreb

Zagreb je moj i tvoj grad
A u njemu vlada sklad
Grad pun cvijeća i drveća
Rijeka Sava njime teče
Eh, kad bi uvijek bilo proljeće.
Budi pozdravljan grade moj!

Toni Orešković, 4. r. PŠ Forkuševci



Antonija Jurić, 2. r. Semeljci



David Sarka, 4. r. PŠ Forkuševci

Šuma

Šuma smijeha,
Šuma straha.
Šuma tajni
I igara.
Puna šuma
Veselih stanara.
Šuma sunca,
Šuma hlada.
Šuma velika,
Šuma mala.
Šuma je život dala
Maloj pčeli
Koja zuji
I zečiću
Koji juri.
Šuma živa,
Šuma jasna.
Ogrnuta u zeleni plašt
Mome srcu
Uvijek krasna.

Gabrijel Horvath 4. r. PŠ Kešinci

Ljubičica

Usred šume
Bijela glava
Kao baba
Visibaba.
Na vjetru
Glavom njiše,
Kao da kiše.
Svakim pokretom
Kiše sve
Više zamiriše.

Zlatko Matošević 2. r., Semeljci



Lea Šimić, 4. r. PŠ Forkuševci



Svjetlana Jelenić, 3. r. PŠ Vrbica

Jesen

Jesen je počela. Ljetu je kraj.
Što da vam kažem? Jesen mi nije baš omiljena, zato što: ptice odlaze na jug, škola počinje i imamo puno zadaće i posla. Sve je dosadno! Sunce ne sja kao ljeti, a česte su i kiše. Zbog toga nikad ne znam kako se odjenuti. Ima i jesen svojih ljepota: šarenog lišća i ukusnog voća, ali meni je ipak draže toplo ljeto.

Lori Sudar, 4. r. Semeljci



Hana Drga, 3. r. Semeljci

Morska ljubav

Ovog ljeta u ranu zoru
Vidio sam djevojku u moru.
Crne kože i očiju plavih
Srce mi je stalo od ljubavi.
Rekao sam joj imaš dobar ten,
A ona meni kaže: „Niksferšten“.
Jedan dečko izroni iz mora,
Doleti mi kao noćna mora.
Dođe bliže, lupi me po faci
I kaže mi: „Das ist majne šaci“.

Gabrijel Tadić, 3. r. PŠ Koritna



Daniela Šalić, 7. c.

Proljeće

Proljeće je zelena trava.
Proljeće je pčela
na cvijetu što spava.
Proljeće je leptir u letu
I ptičica ševa što veselo pjeva.

Patrik Mikleušević 1. r.
PŠ Forkuševci



Eva Miladinović, 8. b

Opis lika - Josip Kozarac

Na slici koju imam ispred sebe vidim da je Josip Kozarac srednje dobi. Na njegovom ovalnom licu nalazi se visoko čelo, a iznad crna visoko počesljana kosa. Oči su mu crne i duboke poput oceana. Iznad očiju nalaze se kratke i debele obrve. Nos mu je velik i širok. Ima tipične crne brkove koji su se nosili u tom vremenu. Usne su mu tanke te se jedva nadziru ispod brkova. On je jedan od naših prvih ekologa, bio je svjestan potrebe očuvanja biljnog i životinjskog svijeta u svojoj rodnoj Slavoniji. Cijeli svoj književni opus je posvetio svojoj Slavoniji. Sviđa mi se Josip Kozarac jer se brine o prirodi.

Josip Kelić, 4. r. PŠ Forkuševci

Slavonska šuma

U Slavoniji ravnoj
Raste šuma hrasta.
Raširila svoje grane i
Krošnje ispod neba plava.

Izlaskom sunca ona se budi,
Pjevaju joj ptice- dobro jutro
Hrastova šumice.

Kada se sunce skrije,
Mjesec i zvjezdice
na nebu se pojave
I šapću joj tiho- laku noć
Hrastova šumice!

Lara Sučić, 3. r. PŠ Vučevci

Da sam ja potočić

Da sam ja potočić, putovala bih kroz prekrasne šume, livade, sela i gradove. Družila bih se sa životinjama dok piju vodu, djecom dok promatraju vodu u mom potočiću. Da sam ja potočić, mirisala bih prekrasno proljetno cvijeće, slušala cvrkute ptica i promatrala oblake kako putuju nebom dok me sunce grije.

Ana Bježanjčević, 4. r. Semeljci



Ivona Skočibušić, 7. a

Pismo Zemlji

Draga Zemljo, čestitam ti tvoj rođendan! Želim ti sve najbolje. Više neću zagađivati tvoje rijeke i more. Ne želim da se truješ jer onda više neće biti divnih stabala, biljaka, životinja, čistih voda, gora i mora. Ja uživam u tvojim plodnim i rodnom poljima i ponosim se Tobom. Neću nikome dozvoliti da te uništi. Želim da vječno živiš i da ima uvijek života na Tebi. Voli te tvoj stanovnik.

Leon Džanija, 3. r. PŠ Forkuševci



Kristijan Kovačević, 5. b

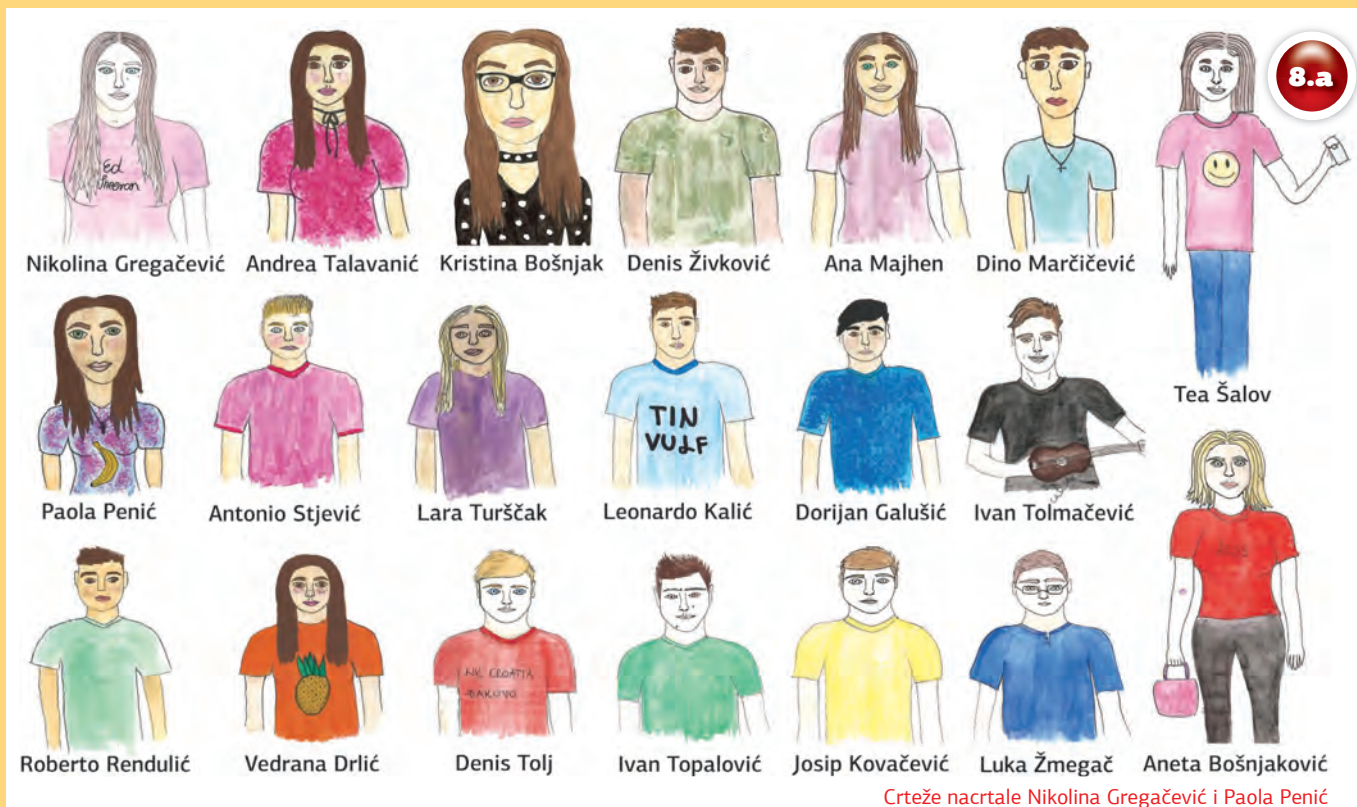
Moje selo

Moje selo se zove Forkuševci. Smjestilo se u najljepšem dijelu Slavonije. Okruženo je širokim zlatnim poljima i gustom šumom. Kuće su poredane u nizu jedna uz drugu do glavne ceste. Ispred svake kuće je travnjak. Ima i puno cvijeća, drveća i zelenila. Uredno je i čisto. Najljepše je u proljeće kad sve ozeleni i procvjeta. Najljepša zgrada u centru je moja škola. Ja volim svoje selo jer tu imam puno prijatelja i ne želim nikada otići iz njega.

Leon Džanija, 3. r. PŠ Forkuševci



Ema Ljepotić, 4. r. Forkuševci



Četiri najljepše godine

Kroz ove četiri godine prošli smo puno toga zajedno. Kada smo prvi puta došli u ovu školu, sve nam je bilo novo, čudno, ali znali smo da ćemo biti poseban razred. Kako su dani prolazili, sve više smo se sprijateljili i zblížili. Prošli smo puno lijepih trenutaka koje ćemo pamtit. Puno smo se smijali i zabavljali, a i najteže zadatke pretvorili bismo u šalu. Tužno je to što odlazimo iz ove škole jer više nikad nećemo zajedno sjediti u klupama, dopisivati se preko papirića... No, već sada pamtimo one lijepe trenutke: smijeh kada bi netko iz razreda rekao nekakvu šalu ili glupost, veselje kad ne bismo bili prozvani odgovarati i još mnogo toga. Najbolje od svega je to što smo naučili što su pravi prijatelji. Potpora u svemu bila nam je naša razrednica Ivana Čatić kojoj smo jako zahvalni na svemu. Iako se sada rastajemo, zajedničke uspomene će ostati, ako nigdje drugdje, u našim srcima.

Ana Majhen, 8.a

Došao je kraj...

...kraj koji smo svi željeli što manje spominjati i što manje razmišljati o njemu. Iako sada odlazimo, ne želimo se rastati od prijatelja, osoba koje su uvijek bile tu za nas. Nikad nećemo zaboraviti tko je bio tu kako bismo zajedno pravili gluposti, kada bi nam trebao onaj osmijeh od uha do uha ili samo rame za plakanje. Stvari koje ne možemo reći ni roditeljima ni nastavnicima mogli smo reći prijateljima. Hrabrost, odvažnost, sreća... sve to smo stekli zajedno. Ovaj godišnjak smo napravili kako nastavnici ne bi zaboravili svoje krvopije, kako ne bismo bili samo jedna prolazna generacija ovoj školi, kako bi buduće generacije znale za nas i bile svjesne toga da će postati uspješni ljudi kao i mi jer pohađaju istu školu. Ovaj je godišnjak prije svega napravljen kako se mi međusobno ne bismo zaboravili i kako bismo se jednog dana prisjetili s kime smo završili naše osnovno školovanje, s kime smo stajali pred ravnateljničnim vratima i čekali kaznu. Želimo da svi naši razgovori, pitanja, dogovaranja, smijeh i suze ostanu među zidovima ove škole, pa vas, sve nastavnike, molimo da skupa s nama čuvate te uspomene. Hvala vam svima jer ste se trudili naučiti nas mnogim stvarima i odgojiti nas, i zapamtite, niste uzalud potratili vrijeme.

Josipa Marinović, 8.b

